

Medlemsinformation från Förbundet FÖR Delaktighet och Jämlikhet (tidigare Förbundet Rörelsehindre)

Vad hände på landsmötet?

Det viktigaste beslutet var att alla som anser sig ha en funktionsnedsättning nu kan bli medlemmar i FÖR. Tidigare kunde fullvärdigt medlemskap i FÖR, det vill säga att man tillerkändes rösträtt, förslagsrätt och valbarhet, bara erhållas av personer som ansåg sig ha ett rörelsehinder.

Beslutet innebär att vi också bytt namn. Det nya namnet på förbundet är: **Förbundet FÖR Delaktighet och Jämlikhet**. Kortnamnet är fortfarande **FÖR**.

Frågan att de som anser sig ha en funktionsnedsättning också ska kunna bli medlemmar i FÖR väcktes av Birgitta Andersson och Wenche Willumsen i en motion till landsmötet.

Så här motiverade motionärerna sitt förslag: *”När FÖR en gång bildades fanns det ett uppdämt behov bland flera av oss med rörelsehinder att stärka den ideologiska debatten om demokrati, delaktighet och jämlikhet utifrån våra perspektiv. Begreppet medborgarskap stod i fokus och mänskliga rättigheter ville vi lyfta fram och konkretisera i den politiska debatten. Ganska snart drogs människor med andra funktionsnedsättningar till våra utvecklande och ideologiska samtal. Den trenden har fortsatt och det har på ett utvecklande sätt påverkat arbetet i FÖR. Tillgänglighet till samhället för alla är en övergripande politisk, basal fråga i en demokrati som utgår från mänskliga rättigheter. Debatterna på de seminarier som FÖR arrangerat har just speglat denna övergripande grundsyn på tillgänglighet, delaktighet och jämlikhet.”*

Landsmötet tillstyrkte enhälligt motionärernas förslag att *”öppna upp för att män och kvinnor med andra funktionsnedsättningar också kan bli medlemmar”*.

Diskussionen om förbundets namn landade i att det ska vara Förbundet FÖR Delaktighet och Jämlikhet, vilket var styrelsens förslag. Andra namnförslag som föreslogs var Förbundet FÖR Tillgänglighet, Delaktighet och Jämlikhet samt Förbundet FÖR Tillgänglighet.

Vad kommer förändringen av medlemskapet att innebära? Det korta svaret är att utifrån ett politiskt och ideologiskt perspektiv har inget förändrats. Det vill säga att FÖR arbetar för ett samhälle som är grundat på allas lika värde. Där orden delaktighet och jämlikhet tas på allvar och ges en reell innebörd. Enda skillnaden blir att nu kan också de som har andra funktionsnedsättningar än rörelsehinder bli medlemmar i FÖR.

I FÖRs manifest från 2001-09-20 skriver vi att *”Vi verkar utifrån den konkreta, upplevda, på den egna huden kända verkligheten relaterat till våra mål och värderingar”*. Denna mening uttrycker det som är FÖRs identitet och står naturligtvis fast.

Vi är och ska förbli ett förbund där allt vi vill och arbetar för har sin grund i den egna erfarenheten och våra gemensamma mål och grundvärderingar:

- Som är att människor med funktionsnedsättningar ska uppnå full delaktighet och jämlikhet.
- Som är ett demokratiskt samhälle, makt över den egna tillvaron och rätt till goda levnadsvillkor i jämlikhet med andra.
- Som är att alla ska kunna leva och röra sig fritt utan att begränsas av funktionshinder.

Valet av styrelse utföll på följande sätt: Till ordförande på två år omvaldes Lars Hagström. Omvalda på två år till styrelsen blev också Karin Westlund och Lars Lundström. Jessika Smaaland hade avböjt omval. Landsmötet beslutade med tanke på att förbundet nu också är öppet för personer med andra funktionsnedsättningar att den platsen som ledamot i styrelsen hålls vakant till landsmötet år 2016. I styrelsen ingår också Vilhelm Ekensteen, Suzanne Elmqvist och Tobias Holmberg.

Ett verksamhetsprogram antogs. Politiskt har vi framför oss en något svårbedömd tid där villkoren för personer med funktionsnedsättningar kan komma på undantag. Viktiga frågor att bevaka är att rätten till personlig assistans inte urholkas; löftena från regeringen att förstärka diskrimineringslagen när det gäller bristande tillgänglighet som en form av diskriminering; insatser inom arbetsmarknadsområdet för att öka möjligheterna till arbete för personer med funktionsnedsättningar, bland annat införandet av s.k. flexjobb som aviserats av regeringen, med mera.

Traditionen med seminarier fortsätter vi med. Också med att försöka få debattartiklar publicerade i för oss viktiga och aktuella frågor. En och annan remiss kommer vi att besvara. Just nu arbetar vi med svaret på förslag om vissa ändringar av bilstödet. Länk där du kan hitta utredningen: (<http://www.regeringen.se/content/1/c6/25/50/69/16e5d706.pdf>.)

På eftermiddagen hade vi **Vårt seminarium: Förändringarna i diskrimineringslagen - möjligheter och begränsningar.** Seminariet kunde följas i realtid på ABF play. *Annika Jyrwall Åkerberg* från JURIS HUMANI redogjorde för diskrimineringslagen med fokus på lagens rättsliga utgångspunkter och diskrimineringsförbudets omfattning.

Kort sammanfattning av budskapet från Annika och vad vi kom fram till i diskussionen:

Trots att frågor om diskriminering ofta diskuteras så används i praktiken de lagar som finns inte särskilt mycket. Inom funktionshinder området nästan inte alls.

Ett problem som finns inom funktionshinderrörelsen är att vi är vana att arbeta utifrån ett rättighetsperspektiv men inte från ett diskrimineringsperspektiv. Här handlar det om att använda de lagar som finns och hitta rätt argument.

Den viktigaste lagen är diskrimineringslagen från 2009 och som från och med 2015 förstärkts med att bristande tillgänglighet är en form av diskriminering. En annan lag är föräldraledighetslagen.

En lagstiftning som Annika vill uppmärksamma oss på är Europakonventionen för mänskliga rättigheter och att den är en del av svensk lagstiftning.

Europadomstolen som är den yttersta uttolkaren av Europakonventionen åberopar ofta FN konventionerna. Man gör då en s.k. konventionskonform tolkning. Innebörden av detta begrepp är att om det förekommer oklarheter i en lag så ska t.ex. den lagtolkning svensk domstol gör vara i överensstämmelse med de internationella konventioner som Sverige har anslutit sig till. Det innebär att FN konventionen om rättigheter för personer med funktionsnedsättningar kan åberopas i svensk domstol om den svenska lagen inte ger svar på den frågeställning som domstolen ska ta ställning till. Detta görs dock nästan aldrig i svensk domstol. Främst beroende på okunskap i domarkåren och bland jurister i allmänhet.

Bristen på kunskap är tyvärr större än så. Många vet inte vart man ska vända sig om man blir

diskriminerad och de som vänder sig till DO får oftast beskedet att DO inte kan driva deras ärende. Detta då DO endast väljer att driva anmälningar om diskriminering som kan få betydelse för lagtolkningen. Alternativ till DO, som man kan vända sig till, är antidiskrimineringsbyråer som finns på många platser i landet. Eftersom det är dyrt att gå till domstol om man förlorar ett mål inriktar sig antidiskrimineringsbyråerna oftast med att söka förlikning, hitta en lösning på det inträffade, t ex genom att en otillgänglig miljö åtgärdas.

I det fall en antidiskrimineringsbyrå driver ett mål gör de det ofta i form av småmål eller som förenklat tvistemål. Rättegångskostnaderna är i sådana mål mycket begränsade, liksom att värdet av det som yrkas i målet inte får överstiga hälften av prisbasbeloppet, cirka 20.000 kr.

Den här problematiken gör att de allra flesta anmälningar om diskriminering aldrig kommer upp i domstol. Som enskild har man ju knappast råd att förlora ett mål. Möjligen kan rättshjälp utgå, men det är ännu inte klarlagt. Rättsskyddet i hemförsäkringen skulle eventuellt kunna användas, men då är det viktigt att först kolla med det egna försäkringsbolaget. Grupptalan kan också eventuellt vara en möjlighet.

Diskussionen som följde på Annikas anförande fokuserade på vad som bör göras för att den lagstiftning som finns ska kunna användas i praktiken.

Samhället bör tillskapa ekonomiska förutsättningar för att enskilda som diskrimineras och för att även funktionshinderrörelsen ska kunna driva diskrimineringsmål. Det faktum att så få anmälningar avgörs i domstol får dock inte hindra oss att till DO anmäla diskriminering vi drabbas av. Dels visar vi då på brister i tillgängligheten och detta syns i statistiken, även om anmälan stannar hos DO. Dels visar många anmälningar på behovet att vidga möjligheterna att driva diskrimineringsmål i domstol.

Det var det om seminariet.

Hemsidan kommer att ses över. Texter – bland annat hur vi presenterar FÖR – behöver redigeras och förbättras. Med mera.

Påminnelse om medlemsavgiften. (Gäller naturligtvis bara dig som inte ännu har betalt den.)

Medlemsavgiften för 2015 är oförändrad, 200 kr för ett år eller att du betalar in ett frivilligt högre belopp. När du betalar glöm inte att ange medlemskategori ("anser dig ha en funktionsnedsättning" eller vill vara solidaritetsmedlem) och aktuell e-post adress. FÖRs postgironummer är: 17 90 25 -2.

Detta var allt för den här gången. Och ha det bra!

Lund den 5 maj 2015

Förbundet FÖR Delaktighet och Jämlikhet

Styrelsen

gm

Lars Hagström, ordförande